

Wij organiseren elke vrijdagavond met de Care-Van een hangplek voor jongeren. Een luxe hangplek waar jongeren kunnen chillen, met Playstation, snacks, drinken en kacheltjes tegen de kou. Al 18 jaar zoeken we jongeren op in Rijsenhout, helpen hen groeien en bieden hen hoop. De hoop die Jezus ons geeft, delen we weer uit aan jongeren die ons bezoeken.

In die 18 jaar hebben we geleidelijk jongeren zien veranderen, vaak niet in positieve zin. Als ik de situatie bij straatjongeren met één woord zou moeten omschrijven, is dit het woord 'onverschillig.' Als één van de oorzaken van deze onverschilligheid zien we het steeds verder terugtrekken van bezorgde, zorgzame en betrokken mensen uit hun omgeving.

De onverschilligheid groeide in de coronaperiode. Jongeren zijn geschapen om in relatie met anderen te gaan, maar in corona ging dat goed mis. Jongeren werden zwaar beperkt in hun omgang met anderen om de coronabesmettingsgraad te verlagen, geheel tegen de natuur van jongeren in. Aan jongeren werd gevraagd om functioneel mee te werken, maar jongeren zijn niet functioneel. Jongeren zullen niet leren van adviezen van anderen, maar van de fouten die ze zelf maken. Met het gezin als veilige basis en die veilige basis is tegenwoordig ook al geen zekerheid meer. Wij zien jongeren zich steeds meer begeven van huis, naar vrienden op straat en/of social media. Nog nooit hebben jongeren zoveel vrienden gehad, nog nooit zijn jongeren zo eenzaam geweest.

Ten gevolge van het groeperen van jongeren op straat, zien we het vaperen, roken en blowen en hiermee ook de onverschilligheid verder toenemen. Werkelijk alle kinderen vertellen ons met hun hand op hun hart dat ze oprecht nooit zullen gaan vaperen roken en/of blowen, maar mijn hart breekt, als ik zie dat ze zich steeds dichterbij het groepje begeven die dat wel doen, om vervolgens zelf een slecht voorbeeld te zijn voor weer andere jongeren. Onverschilligheid haalt ook barrières weg bij conflicten. Dit hebben we zelf ondervonden; de 14 jaar voor corona is er nog nooit in de buurt van de Care-Van een vechtpartij geweest die we gesust hebben of waar we in bemiddeld hebben. De 4 jaar na corona wel 8 keer.

De gemeente Haarlemmermeer trekt zich steeds verder terug, steun aan jongeren verminderd en als er steun is, is het steeds meer met spullen en steeds minder met mensen. Het moet vooral functioneel zijn, jullie krijgen een hangplek, maar dan moet nu de overlast verminderen. We hebben het zelf meegemaakt, toen we de gemeente Haarlemmermeer verzochten of we op een zeer geschikt stukje grond mochten gaan staan met de Care-Van op vrijdagavond. Een stukje grond wat al 5 jaar braak lag. Dit werd bij wijze van spreken in de ene ruimte van harte toegejuicht, terwijl er in de ruimte ernaast allerlei juridische tegenwerpingen naar voren werden geschoven. Resultaat, een half jaar geen Care-Van en dat stukje grond staat nog steeds braak. En dat terwijl wij jongeren heel graag willen helpen en er grote behoefte is voor jongeren aan een plek in Rijsenhout om te chillen.

Wat je niet zaait, zal je ook niet oogsten. Voor elke beslissing die je maakt als raad van de Haarlemmermeer, bedenk wat hebben jongeren eraan over 10 jaar? Wat heeft een jongere op de

middelbare school, die in een gezin woont dat hard moet ploeteren om de huur te betalen en de eindjes aan elkaar te knopen, als hij straks volwassen is, aan de beslissingen die we nu nemen? Wat als het uw eigen (klein)kind was? Het zou U niet verbazen, hoe bezorgd, zorgzaam en betrokken uw beslissingen dan zullen zijn.

Gemeente Haarlemmermeer, maak het niet te functioneel! Probeer niet de jongeren te sturen, maar probeer met jongeren mee te lopen. Wat je nu nalaat, zorgt voor achterstallig jongerenonderhoud in de toekomst.

Hoe kunt u als raad de jongeren hierbij helpen?